

Fakultetsoppgave arv- og familierett vår 2012

OPPGAVE 1: Praktikum

Peder var ferdig med studier i 2000 og hadde fått arbeid i et reklamefirma. Han hadde da spart opp 100 000 kr fra bijobber og sammen med et lån på 900 000 kr kjøpte han en leilighet i Storevik for 1 million kr.

Like etter traff han Marte og sommeren 2000 flyttet hun inn i hans leilighet. Marte var filolog og arbeidet som freelanceoversetter, et arbeid hun kunne utføre hjemmefra. Leiligheten var nedslitt og sommeren 2002 foretok de sammen en relativt omfattende oppussing – maling, sliping av gulv, ny kjøkkeninnredning mv. De dekket sammen utgiftene, og siden Marte var hjemme, tok hun en større del av det praktiske arbeidet enn Peder.

Høsten 2002 giftet de seg, og like etter bestemte ekteparet seg for å kjøpe en enebolig i Lillevik. Marte var blitt gravid og de trengte større plass. Foreldrene til Peder hadde hørt om en hyggelig enebolig som lå bare noen minutter bortenfor dem. Både Peder og Marte syntes det kunne være praktisk i fremtiden å ha besteforeldre som kunne passe barnebarn like i nærheten. Leiligheten i Storevik ble solgt for 1,4 millioner kr. kort tid etter bryllupet. Den hadde steget i verdi både på grunn av prisoppgangen i markedet og oppussingen, og de to forholdene hadde hatt omtrent like stor betydning. Fram til leiligheten ble solgt var det ikke foretatt noen nedbetaling av lånene. Etter innløsningen av lånet fikk Peder ut en egenkapital på 500 000 kr.

Den nye eneboligen i Lillevik kostet 2.5 millioner kr. Peder skjøt inn de 500 000 kr han satt igjen med etter salget av leiligheten. Sammen tok de opp et boliglån på 2 millioner kr i Lillevik Sparebank. Peder sto som eier i skjøtet og eiendommen ble tinglyst på ham.

Marte fødte det første barnet i desember 2002 og i 2004 fikk hun sitt andre barn. Etterhvert gikk begge barna i halvdags barnehage. Siden Marte drev oversetterarbeidet hjemmefra, ble det hun som passet barna resten av arbeidsdagen mens Peder var på jobben. Hun tjente like mye på sitt oversetterarbeid som hun hadde gjort før de flyttet sammen. Peder og Marte ordnet det økonomiske slik at Marte brukte det meste av sine inntekter på løpende husholdningsutgifter, mens renter og avdrag på lån gikk fra Peders konto siden han hadde fast lønn. Peder tjente ca. 450 000 kr per år, mens Marte tjente rundt 250 000 kr.

I 2005 arvet Marte 200 000 kr fra sin bestemor, og hun bestemte seg for å bruke hele summen til å betale ned på boliglånet.

I 2008 ble Peder interessert i aksjer. Han hadde en venn som hadde «teft» for aksjer, og som visste om et lite selskap som hadde utviklet en vaksine mot kreft, og som snart skulle børsnoteres. Hvis man kom inn som investor før dette skjedde, ville man gjøre et virkelig kupp. Peder klarte å låne 300 000 kr av sin venn og fikk kjøpt en andel i selskapet før den planlagte børsnoteringen. De senere prøvene med vaksinen slo svært uheldig ut, og selskapet var dermed ganske enkelt verdiløst. Børsnoteringen ble avlyst, og hele Peders investering var tapt.

I 2010 ble Peder og Marte separert, og boet måtte skiftes. Eneboligens verdi var nå 5 millioner kr. Boliglånet sto til rest med 1 250 000 kr, da det var betalt 550 000 kr i avdrag i tillegg til de 200 000 kr som Marte hadde dekket. Ekteparet klarte ikke å bli enige om hvem som skulle beholde eneboligen. Peder var sterkt interessert i å overta siden hans foreldre bodde så nære ved.

Peder mente han var eneeier, og iallfall eier for det vesentlige. Han viste blant annet til at han sto oppført som eier, og at han hadde skutt inn hele egenkapitalen. Marte mente derimot at egenkapitalen kom fra dem begge. Peder viste også til at hennes barnepass ikke kunne tillegges særlig vekt da hun ikke ville ha tjent noe mer om hun ikke hadde tatt seg av barna. Marte innrømmet at det ville ha vært vanskelig å få flere oversetteroppdrag, men mente at dette ikke hadde noen betydning.

Det var også uenighet om retten til skjevdeling. Peder mente at han kunne kreve skjevdeling for de 500 000 kr som han hadde brakt inn i ekteskapet, og siden eneboligen nå var steget til det dobbelte, var hans skjevdelingskrav på 1 million kr. Marte bestred dette, og under enhver omstendighet ville dette være åpenbart urimelig.

Marte på sin side mente hun kunne skjevdele arven på 200 000 kr, og siden eneboligen hadde steget i verdi med femti prosent fra 2005 til 2010, kunne hun holde 300 000 kr utenfor delingen. Peder hevdet på sin side at arven var brukt opp.

Marte krevde dessuten vederlag for det hun mente var en høyst uforsvarlig aksjespekulasjon fra Peders side. Det var på det rene at Marte først hadde fått høre om lånet og investeringen ved skifteoppgjøret.

Drøft og avgjør:

1. Om Peder er eneeier av eneboligen i Lillevik, eller om den er i sameie mellom Marte og Peder og i så fall hvor store eierandelene er (naturalutleggsretten til eneboligen skal ikke drøftes).
2. Om Peder har rett til skjevdeling, og hvor stort beløpet eventuelt er.
3. Om Marte har rett til skjevdeling, og hvor stort beløpet eventuelt er.
4. Om Marte får medhold i sitt vederlagskrav.

